and other Government business shall be completed."

So it is only in respect of Bills and other Government Business that the Business Advisory Committee has powers to fix the dates. But so far as non-official business is concerned, it does not fix the dates and time; it is fixed by the Chair.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Obviously when Government business is fixed by the Business Advisory Committee and if the dates are changed then their work is interfered with. One is inter-related with the other.

Mr. SPEAKER.—In this respect, the Business Advisory Committee has not fixed any time at all. The Business Advisory Committee fixed time in respect of certain Bills. Those Bills have been taken up and finished. So far as the present position is concerned, the Business Advisory Committee has not fixed timings for Government Business because Government have not given an idea as to what Bills are going to be taken up.

Resolution No. 1—Setting up of an Enquiry Commission to investigate into the affairs of the Spun Silk Mills Ltd., Channapatna.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

"ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಪನ್ ಸಿಲ್ಕ್‌ಮಿಲ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಮಂಡಲದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ತತ್ಸಂಬಂಧದ ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸತಕ್ಕುದೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"This Assembly is of the opinion that an Enquiry Commission consisting of the Chief Justice of the Mysore High Court be set up to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills, Ltd., Channapatna, resulting in the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto."

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಪನ್‌ಸಿಲ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾಸಾಹೇಬರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದಾಗ, 1936ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಷೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಶೇಕಡ 90 ಷೇರುಗಳನ್ನು ಜನರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಷೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಚೇರ್‌ಮ್ಯಾ ಮತ್ತು ಮೂರು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆರು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನಾಮಕರಣವಾಗಿರುವ ಮೂರು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಆ ಕಂಪೆನಿಯ ಚೇರ್‌ಮ್ಯಾ ಆಗಿ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ನೇಮಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿರುವುದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆವೇಸ್ಟ್ ಹಾಳುಮಾಡಬಾರದು, ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುಬೆಲೆ ಬರುವಹಾಗೆಮಾಡಿ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ರೈತರ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಪನ್‌ಸಿಲ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿತು. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಷೇರ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ 1952ರ ವರೆಗೂ 1,300 ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ 100 ಜನ ಇದ್ದರು. ಒಟ್ಟು 1,400 ಜನ ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

1940ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಕೂಲಿಕಾರರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. 1940ರಿಂದ 1952ರ ವರೆಗೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. 1952ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಆಗಿನ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಸ್ವೀಕರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಸ್ವೀಕರ್ ಆಗಿ ಇರುವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಸಂಘದವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅನೇಕಸಾರಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದವರು, ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖ ಹೇಳಬೇಕು ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಗಿಲ್ಲ ನಾವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. 1952ರಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವಷ್ಟು ಸ್ಟಾಕ್ ಇತ್ತು. ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಮೂರಾಣೆ, ನಾಲ್ಕಾಣೆ, ಐದಾಣೆ, ಹೀಗೆ ಕಡಮೆ ದರ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೋರಿ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದರು, ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಏಳಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉಳಿಯಬೇಕು, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಹ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆಯದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಾವು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಗಿರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಆಗಿನಿಂದ ಎಂದರೆ, 1952ರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು, ಪುನಃ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಬೇಕೆಂದು, ಕರೆದರು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ನೀವು ನಮಗೆ ಏನೂ ಸಹಾಯಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಕೂಡದು ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದುರಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಒಂದೇಸಾರಿ 1,100 ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ನಂತರ ಕೂಡಲೇ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಟಾಕ್ ಇರುವಾಗ 1,200 ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದೇ ದಿವಸ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಹಿಂಸೆಯಾದರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಡೆದುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕಣ್ಣನ್ ಎಂಬವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದ್ ಮಜ್ದೂರ್ ಸಭೆಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಲೇಬರ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ 1954ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ರೀತಿ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ 1,250 ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಉಳಿದ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಖಾಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ, ಅನುಕೂಲವಾದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು, ಇಬ್ಬರೂಕೂಡ ಒಮ್ಮತವಾಗಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ಕೆಲಸಗಾರರೂಸಹ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಮುಂದೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಾಭ ಬಂತು. ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಹೋಗಿ, ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭಬಂದಿತು. ಚೇರ್‌ಮನ್ ರಾದ ಶಂಷುದ್ದೀನ್‌ರವರು ಬಹಳ ನುರಿತವರು, ಅನುಭವಸ್ಥರು, ದಕ್ಷರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಹಳ ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹುವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸೆರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ರೈವಲ್ ಯೂನಿಯನ್ ಒಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರು ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರೆಷರ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 1160 ಮೆಂಬರುಗಳಿರುವ ಇಂಟಕ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಯೂನಿಯನ್ ಇದೆ. ಈ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿ, ಶಂಷುದ್ದೀನ್ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನನಡೆಯುತು. ಇದರಿಂದ ಶಂಷುದ್ದೀನ್ ಸಾಹೇಬರು ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪೆನಿ. ಅಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಗೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೋಲೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಆಫೀಸರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ವಿಚಾರಣೆ ಎಷ್ಟುದೂರ ಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ, ಶಂಷುದ್ದೀನರಿಗೆ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವುದು ಶುರುವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಅವರ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಅದೇ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ, ಮೇನೇಜರ್ ಅವರಿಗೂ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಕಾರವಿತ್ತು. ಈ ಸಭೆ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಈ ಮೇನೇಜರ್ ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರೋರಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದುಂಥ, ಈಗ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವರು: ನೇನೇಜರು ಬಹಳ ಎಫಿಷಿಯಂಟ್ ಆಫೀಸರು, ದಕ್ಷರು. ಕೆಟ್ಟದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಿಲ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ನೀವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅವರ ಈ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡದಿಂದ ಬೇರೆ ಮೇನೇಜರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅನುಭವಸ್ಥರಾದವರನ್ನು ಚೇರ್‌ಮನ್‌ರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಕೂಲಿಗಾರರ ಜೀವನ ಹಾಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಂಷುದ್ದೀನ್‌ರವರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಫ್ಲೂಯನ್ಸ್ ಬಂದಿತು. ಅವರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಎಕ್ಕಡದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದರು. ಪೋಲಿಸಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ದರೆ, ಜನತೆ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು? ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರು ಒಂದು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪೋಲೀಸು

ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ವಿಚಾರಣೆ ಕೂಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಹೊಡೆದವರು ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೂರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು. ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ, ಅವರು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲಿ, ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಮಿಲ್ಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು, ಎಕ್ಕಡದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುದು ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅತ್ತಿನ ದಿವನ ಬಹಳ ಅನಾಹುತಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ತಡಮಾಡದೆ ಐ.ಜಿ.ಪಿ. ಯವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೂ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಸತ್ಯಾಂಶ ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಕಂಪೆನಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಒಂದು ದಿವಸವೂ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಕ್ಷೇಹಾಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಿಲ್ಲಿಗೇಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಎಂದು ಅವರು ಮಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಿಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಲಿ ಎಂಬುದೊಂದೇ ಆಶೆಯಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡಿದರು? ಈ ಥೇರ್‌ಮನ್ನರು ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ಥೇರ್‌ಮನ್ನರಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ಸತ್ಯವಾದಿಗಳು, ಸತ್ಯಸಂಧರು, ಯಾರು ಅನ್ಯಾಯ ನುಡಿದರೂ ಕಿವಿ ಕೊಡುವವರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನೇನು ಆಗುತ್ತಿತ್ತೋ! ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲಿ, ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರೇ ಮಾಡಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಇವರು. ಶ್ರೀ ಶಂಷುದ್ದೀನ್ ರವರು ಹೋದಾಗ, ಅವರು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನುರಿತವರು, ಅನುಭವಸ್ಥರು, ಅವರನ್ನು ಥೇರ್‌ಮನ್ ಕೆಲಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಂಥ ಸತ್ಯವಂತರೂ, ಅನುಭವಸ್ಥರೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಆದ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರನ್ನು ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದಾಗ, ಹೋಗಲಿ, ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡೆವು. ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರ ಹತ್ತಿರ ರೈವಲ್ ಯೂನಿಯನ್‌ನವರು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಹೊಸದು. ಇವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ವಿನಾಕಾರಣ ಲಾಕ್‌ಔಟ್ ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ರೈವಲ್ ಯೂನಿಯನ್ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ತಮಗಾಗದ ವರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಲಾಕ್‌ಔಟ್ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಎಂಬುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬೇರೊಂದು ಯೂನಿಯನ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಐ.ಎನ್.ಟಿ.ಯು.ಸಿ. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆ, ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯದು. ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಸೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇನೂ ನಾವು ಮಾಡಿದುದಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ರಿಚ್ರೆಂಚ್‌ಮಾಡಿಸಿದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಯಾರು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿದರೋ ಅವರೇ ಈಗ ಆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. 53 ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಯೂನಿಯನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಂತೂ 53 ಜನರ ಯೂನಿಯನ್. ಲಾಕ್‌ಔಟ್ ಆದ ಮೂರು ದಿನವಾದರೂ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಇಲ್ಲ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ನೋಡಿದರು, ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು, ಅವರು ಹೇಳಿದವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಂಥ ಸತ್ಯಸಂಧರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕು? ಮಿಲ್ಲು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಬಹುದು. ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚೇರ್ಮನ್‌ರಿಗೆ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು? ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಅವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವೇನೂ ಕೈಹಾಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜಾಂಶ ಬೇರೆ. ಇಂಥ ನಿಸ್ಪೃಹ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆಗ 50 ಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ ಅವರು ಹೋದಮೇಲೆ 20 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಒಬ್ಬರು ಭಾರಿ ಬಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬಹುದೇ ವಿನಾ ಅವರಿಗೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಮಗೇನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಡಲಿ, ಹಣವಿದ್ದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕು ಅಫರಿಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಜೀನಾಬಾಯ್ ದೇವೀದಾಸ್ ಅವರು ಸಂಬಳದಿಂದೇನೂ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ? ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರ ರಾಜೀನಾಮೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಯನ್ನೊಪ್ಪಿ ಜೀನಾಬಾಯಿ ದೇವೀದಾಸ್‌ರವರನ್ನು ಚೇರ್ಮನ್‌ರಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ನಮಗೆ 'ಷಾಕ್' ಆಯಿತು. ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬಿಕ್ಕೂಬಾಯ್ ಅವರು ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಾಮೀನನ್ನೂ ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೆದರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಏನು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಇವರೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಇರುವ ಎರಡು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವುದೆ? ಸತ್ಯಸಂಧರಾದ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಾದ ಆ ನಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಡುವವರು? ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆ, ಷೇರುಧಾರರು ಕೊಡಬೇಕೆ, ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೊಡಬೇಕೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಳುಗಿಹೋದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕುಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಿಜವಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಥವ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲಿ. ಸರ್ಕಾರ 'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟುದಿವಸ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ನಾವು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ನಿಸ್ಪೃಹರೆಂದು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅವರೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ. ಇವರು ನಮ್ಮದೇ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ; ಕೆಲಸಗಾರರು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ; ಬಾಗಿಲನಲ್ಲಿ ಲಬ್ಬೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರಾಣೆ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಕೂಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ನಾಲಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಎಂಟಾಣೆ ಬಡ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಯಾರು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯವರು. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸುಳ್ಳು ಎಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮರಾಮತ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದು ಹೇಗೆ?

3 P.M.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಕೇಳುವುದು ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ಇದೆ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಚಾರ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಹೊರಗಡೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಬರಲಿ; ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸದಸ್ಯರೇ ನೋಡಲಿ, ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿವಸ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Two Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[SRI J. H. SHAMSUDDIN in the Chair.]

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅವರ ವಾಕ್ ಸರಣಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ಸ್ವದೇಸಿ ಸಿಲ್ಕ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಈ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಕಾತುರತೆ

ಯಿಂದ ಕೇಳಲು ಎದುರು ನೋಡಿದೆ. ಅಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ಅಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರ ಒಂದು ಸಂಘ ಇತ್ತು. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾದವು, ಅದರ ಫಲವಾಗಿಯೇ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಘ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಗಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಸಂಘದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು ಇದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಎರಡನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರರ ಸಂಘ ಅಥವಾ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಾನು. 1954 ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ–ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. . . . . .

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—On a point of order, Sir. Is it proper for the Minister concerned to remain absent from the House when the debate regarding his Ministry is going on in this House ?

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—There is not even the Deputy Minister.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—That shows they are not caring for non-official resolutions, they care only for the Government business.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—In fact I have been following the debate and I will make notes and pass it on to my Hon'ble colleague. He is perhaps in the other House.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We have the greatest respect for the Finance Minister. But the point raised was that the Minister concerned, who was directly connected with this particular subject matter of the resolution is not present in this House. If he considers it not so important to be in this House when a matter like this is being discussed, when important issues are raised, it shows the amount of courtesy that he extends to those who have moved this resolution. I think it is a piece of injustice done to the whole House, not merely to the Opposition. I request the Chair to kindly see that such a thing does not repeat itself and that this particular resolution may be taken up when the concerned Minister comes back. It is one thing for the Finance Minister to plead on behalf of his colleague and say that he will pass on the notes to him for a suitable answer being given. But I believe in direct contacts and direct action.

Sri T. MARIAPPA.—Violent or non-violent ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—I am a messenger of peace, Sir. (Laughter) In all these matters it is much better that direct action is resorted to than round about methods. Of course, I accept the statement of the Finance Minister that he will pass on the notes to the concerned Minister. But it is not a desirable method. I think we must establish very healthy conventions on the floor of this House. When an important resolution relating to a particular Minister is being discussed he must be present and if for any reason he is not able to be here, at least the Deputy Minister must be present.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—It is rather unfortunate that the Member should—I will not say he is casting aspersions—use a language that may not be correct. We know that the other House is also sitting. If we feel so sensitive about a particular Minister being not present here and present in the other House, we may not have the other House simultaneously. It is a suggestion for the Government to consider that when the lower House is in session the other House may not meet. There are two Ministers present here to follow and pass on the notes to the concerned Minister. If the whole Treasury Bench had been empty I understand the Hon'ble Member making the comment. But when two Ministers are in the House and when so many of us are here. . . . .

OPPOSITION MEMBERS.—Who are you ?

Mr. CHAIRMAN (SRI J. H. SHAMSUDDIN).—He has a right to express his own view.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—We may reply. I earnestly appeal to the Hon'ble Member not to press the point because two things cannot occupy the same space at the same time. The

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

Minister will have to be in one of the two Houses at one time only.

Unfortunately, the Labour Minister is a man without a Deputy Minister. Of course, the Industries Minister could have had his Deputy here.

(At this juncture the Industries Minister entered the House).

Fortunately, the Industries Minister is coming here now.

Sri J. B. MALLARADHYA.—By way of personal explanation, I do not know which portion of my speech casts any aspersion on the Industries Minister. The Industries Minister knows better than anybody else that my affection and respect for him is greater than that of anybody else and I would be the last man to cast any aspersion on the floor of the House for any reason even when such a thing is due. I would not go to that length. What prompted my friend to make a reference to that, I do not know. He should not have classified me in that category of persons who make personal attacks. I will not do that. Even if I attack, I will do it in a graceful manner.

Sri T. MARIAPPA.—In the first instance, because the Hon'ble Members desire the presence of the Home Minister, I said we would send for him and pass on the notes to him. My submission on this occasion is that we have joint responsibility. Therefore, in this particular case, even if my Hon'ble colleague is absent, I am competent to handle this subject. In fact, I want to intervene in the debate and tell the House that after all the resolution is not at all sustainable. Therefore, I am fully posted with all the facts relating to this particular industry and in particular I have had something to do with the Spun Silk Industry. Therefore, if he was busy in the other House, I would have answered. Anyhow, it is good that he has come and he will take charge of it.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In view of what the Hon'ble the Finance Minister has said that this is not maintainable, we would like to hear on that point and proceed further with the discussion.

Sri V. S. PATIL.—Whenever a particular subject is discussed in this House, the concerned Minister must remain present. Otherwise, it will amount to a breach of privilege or contempt of this House.

Mr. CHAIRMAN.—The first question is, what is the definition of a Minister. Under the Rules, 'Minister' means a member of the Council of Ministers and includes any member to whom such Minister may delegate any functions assigned to him under these rules. So, naturally there is no distinction between the Minister of one Department and the Minister of another Department. Of course, it is generally expected of a Minister to be present when the Department under his charge is being discussed. In this connection, I should like to refer to a ruling given in respect of demands by the Speaker in the Lok Sabha. It has been held there that if a Minister who is concerned with the demand under discussion is present, it is sufficient. The whole Cabinet or other members may not be present. It is a healthy convention that the Minister concerned with a Department which is under discussion should be present and now as he is present, the point of order does not survive or is of no practical importance.

Sri J. B. MALLARADHYA.—What about the sustainability of the resolution?

Mr. CHAIRMAN.—That is one of the arguments against the resolution. He will deal with it in due course.

Sri K. P. REVANNA SIDDAPPA (Tiptur).—What is the time limit?

Mr. CHAIRMAN.—The rule is that no speech on a resolution except with the permission of the Speaker shall exceed 15 minutes. I am looking to the number of speeches. If there are less number of speakers, I will give more time.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿ.—1954ರ ಹಿಂದೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ, ಇತ್ತು ಎನ್ನುವಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಾನು ಮುಂದೆ ಪುಸ್ತಾಪ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಇರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. 1954ರ ವರೆಎಗೆ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ನ್ಪನ್‌ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಲನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಖಿಕರ ಸಂಘವಿತ್ತು. ಅದು ಲೇಬರ್

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಎಂದು ನಾಮಧೇಯ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೂ ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟಿನವರಿಗೂ ಕೆಲವು ವಿವಾದ ಉಂಟಾಗಿ ಅದು ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. 1954ರಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನರ್ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಹಾಗೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಂಥವರಿಗೆ ವರ್ಕಮೆನ್ಸ್ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅವಾರ್ಡನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮೇಶದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟಿನವರು ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಅಂಶ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿರುವದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ದೂರು ಕೊಟ್ಟವರು. ಈ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನವರು ದೂರು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರಿಗೂ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮಾಲೀಕ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಒಂದು ಒಳಸಂಚು ಉಂಟಾದಂತೆ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಅವಾರ್ಡನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟಿನವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಮುಖರಾದರು ಆಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು: ಅವರು ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಡೆದಾಡಿ, ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅವಾರ್ಡನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಇದ್ದಿತು. ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟಿನವರಿಂದ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು: ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. 1955ರ ಮೊದಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಏನೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಮೇಲೆ, ಲೇಬರ್ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಯಾವ ಅವಾರ್ಡ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇರುವದಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಹೊಸ ವಿಷಯವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈ ಅವಾರ್ಡ್ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೂ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. 'ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯ. ಕೇವಲ ಲೇಬರ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಯಾವ ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಶಗಳಿವೆ. 90 ಜನ ನೌಕರರು, ಯಾರು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಪಾಪಸು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು. 30 ಜನ ಸೂಪರ್‌ವೈಜರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದಿದ್ದರು; ಮೊದಲು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಕ್‌ಮೆನ್ ಆಗಿದ್ದವರು ಸೂಪರ್‌ವೈಜರುಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ; ಅವರನ್ನು ಸಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ರಿಚ್ರೆಂಚ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವಾರ್ಡು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ there must be truce between the management and the workers ಎಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಂಡೀಷನ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿಲ್ಲ; ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಏಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷಗಿರಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಮಿಕರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಲಿ, ವ್ಯವಹಾರವಾಗಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪದೇ ಪದೇ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನವರು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ವ್ಯವಹಾರ ಹೂಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಗೆ ಅಫಿಲಿಯೇಟ್ ಆಗಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿತು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮೊದಲಿದ್ದ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಂಬರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದ ಆರುತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಸಂಘ ತಾನೂ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿತು. ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ಕೂಡಲೆ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂಘ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿತು. ಈ ಎರಡು ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ ತತ್ವಗಳಿಗನುನಾರವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ; ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಘವೂ ಈ ದಿವಸದವರೆಗೂ ಐ.ಎನ್. ಟಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಯಾವ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಆಗಲಿ ಐ. ಎನ್. ಟಿ. ಯು. ಸಿ. ಯ ಅಧಿಕೃತ ಸದಸ್ಯನಾಗಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯರಿರಬೇಕು, ಅವರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ಅನುಮಾನವಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದರು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I plead guilty to the charge, Sir.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.—ಏಕೆ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ನನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತರಹ ಜೀವನಡೆಸುವ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವ್ಯವಹಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರ್ವವಿದಿತವಾದ ವಿಷಯ.

(Sri D. Devaraj Urs was walking across the floor.)

Mr. CHAIRMAN.—Order, order. Hon'ble Member may not cross the floor.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—On a point of order, Sir. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಕೂಡದೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧಕ್ಷರು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ?

Mr. CHAIRMAN.—Of course, the ruling of the Chair as I understood is that there should be no allegation or defamatory statement against a person who is not in this House. So far as I have heard the Hon'ble Member, he has not made any allegation. Qualification of a Chairman will be an issue when you discuss whether he is to continue or not. Therefore, discussion about qualification or competence of the Chairman to hold that post is a subject which is relevant and it is not allegation or defamatory to the person concerned.

ಶ್ರೀ ಎ. ಪಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.—ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಬರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನರ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ರಯಟಿಂಗ್ ಆಯಿತು, ಸ್ಟ್ರೇಇಕ್ ಆಯಿತು, ಲಾಕೌಟ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನರ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಮೇರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಲಾಕೌಟ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿತು, ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಲಾಕೌಟ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರಿಬ್ಯೂನರ್ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲೇಬರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವಾಗ ಸಂಘದವರಿಂದ, ಆಡಳಿತವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ನರಿಯೇ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳದೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿತ್ತಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ,.....

Mr. CHAIRMAN—I would like to bring to the notice of the Hon'ble Members that I am pained to see a sort of anxiety being displayed by my Hon'ble friend (Shi B K. Puttaramiya). If he finds that there are certain allegations made and certain points raised, which the Hon'ble Member has no opportunity to correct–he is after all a party-man—he can set up another member to reply, instead of trying to interrupt the speaker at every stage. That is better.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—As a member, I have got every right to interrupt, Sir.

Mr. CHAIRMAN.—He can note down the points made by other speakers which he feels irksome and may ask some members of his Party to reply. That will be a better procedure. That will be smooth-sailing also.

4 P.M.

Sri V. S. PATIL (Belgaum).—Sir, the main portion of this resolution is to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills Ltd. If it is a fact that the Government has interfered in this particular company or the business of this Company and if it is a fact that this interference is not for the promotion or for the good of this particular Company, then certainly it is a great aspersion made against the Government. And in every Government institution or in every Government, *i.e.*, a democratic Government, when such serious allegations are being made it is the duty of the Government to clarify by appointing independent persons to enquire or investigate into these allegations. If the Government want to suppress all these things simply because they have got an over-whelming majority, that will never go to the credit of the ruling party. In order to make democracy thrive in our country or to have democratic institutions on sounder basis, I should like to appeal to the Government or to the Congress Party that when such serious allegations are made against them, it is their first duty to appoint such independent persons, if not the Chief Justice, at least a High Court Judge, or even a Sessions Judge, if they want to go down and to bring to the notice of the country and especially of this State that the allegations are not correct

or the allegations are unfounded. It is no use saying in this House on the strength of their majority or the thumping majority something and getting the resolution out-voted. It is not democratic. I submit that the Government should accede to this request and institute an enquiry commission to see whether the allegations made are correct or not, whether they are well-found or not and whether Government interference was there and if the interference was there, was it for the proper running of this particular Company or for some other purposes that have been alleged on the floor of this House.

So far as the general trend in our country regarding the interference of the Government in such private concerns is concerned, it is well-known. The Government always looks to the business which is flourishing, which is profitable and goes on interfering in it with some ulterior motives.

This Government has got only ten per cent share in the Company. When they have got only ten per cent share in the Company that they should try to interfere and force the majority to come to their decision is not proper. I submit that the ex-Chairman, it is said, was a very competent man, a very independent person and that no person on earth could influence him against his own conscience. Such a person has been forced to resign. That is the main allegation.

Secondly so far as such industries are concerned, the interference of the Government, I may say, interference of the Congress Party or the ruling party, is dangerous. If it is done on Governmental basis, then we can question it in this House. But if it is done on party lines it becomes very difficult. Recently we have read the debates in the Lok Sabha about this interference by interested party-men and so many concerns have gone down. Such a thing should not happen. I learn that this particular mill, Spun Silk Mills Limited, is the only concern of this sort in this State, not only in this State, but perhaps in the whole of the country. That is what I have learned.

Sri T. MARIAPPA.—In the East.

Sri V. S. PATIL.—If it is the case, much more interest must be taken by all to see that this Company is run on appropriate lines and is run for the benefit not only of the producers, but also of the consumers. Nothing that hampers its work should happen. This sort of interference on behalf of the Government or the party in power will spoil the administration of this Company.

It is said, Sir, that the Labour Association there is controlled by the Congress Party. Still I do not understand why they should have sprung up another association or organisation against the one that is controlled by the Congress. Is it because these Congressmen on that side are trying to get the spoils? The *INTUC* is practically a Congress Organisation. If it is in the hands of another party, then another organisation could be started. When the labour organisation is in the hands of the Congress Party, the ruling party, why has another organisation been started so far as the labourers are concerned? That creates doubt about the honesty and the *bona fides* of the rival organisation that has been started. That should also be enquired into. I submit, Sir, from both points of view, from the point of view of the administration of this particular Company and the welfare of the labourers of this concern, it is quite essential that an impartial enquiry should be made into these allegations and that report should be submitted to this House for further consideration.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavanagudi).—Mr. Speaker, Sir, about this resolution, I have very little to say, because the Chairman himself happens to be the nominee of the Government. The Memorandum of Articles of the Association makes it very clear that the Government was also responsible for the promotion of this Company, and what is more, that they should possess the power of appointing the Chairman of the Company. So either keeping a Chairman or removing a Chairman is entirely dependent upon the will of the Government. I do not say by authority of the Government;

(SRI L. S. VENKAJI RAO)

according to the present Company Law, it does. Although the majority of the share-holders . . .

SRI J. B. MALLARADHYA.—Should it not be decided by a Board of Directors?

SRI L. S. VENKAJI RAO.—I am just explaining. The majority of the share holders, *i.e.*, the 90 percent, have agreed to the stand taken by the Government and they have subscribed to that. So the management entirely rests on the shoulders of the Government who are also responsible to the shareholders indirectly for the bad or the good management. In regard to the working of this concern, Sir, during war-time, it worked profitably. After the war, for sometime, it did not work profitably. Later on, what happened was bad, as the working of the Company is entirely dependent upon the Centre in that the export and import licences are granted by them. The Company could not fare well because the policy adopted by the Centre was not helpful to this Company. Now, if the silk waste is permitted to be exported, the waste silk price goes up, whereas the finished products' price remains the same. At times it so happens that the cost of production is higher than the selling price of the product. If you go through the balance sheet and also the cost of production, and the rate at which they were selling the finished material, you will understand that it is entirely dependent upon whatever decision the Government of India take and not entirely on whether the Government of Mysore has less or more authority in it. If I am not disclosing a secret—in this connection I had a talk with the Chairman. He told me that he had asked the Government of Mysore to approach the Centre and see that raw material would not be exported and that necessary reduction in excise duty would be given for the export of the finished material which I in turn informed the Government. That apart, about this officer I should say he was not only the Chairman of this Company but of the Sugar Company also. If he has resigned I think he must have had sufficient other reasons. He once mentioned when we were discussing "I am a Director in a number of companies". As friends we discussed the whole aspect of the question. He said some concerns were over employed and it was very difficult to retrench at this stage. Unless there is retrenchment some concerns will not run satisfactorily and profitably and of course even today I believe it is like that. The reasons that might have prompted him to resign may be varied and also of a different character altogether than what is envisaged by our friends here. In the circumstances the best authority would be the gentleman himself. If in his letter of resignation he has mentioned the reasons for it, then this House could have gone into the matter even if Government have invested only 1/10th of the capital and say that the Company is an autonomous one and that they have no voice, that point should be taken into consideration. As the question of investment by the Government had been raised then, there is sufficient reason for the members of this House to go into the matter and either criticise or praise according to the profits or loss of the concern. As it is, the resignation letter does not contain any reasons as mentioned by my worthy friend who has sponsored the resolution, and I do not think there is sufficient reason for this House to accept this resolution and recommend for the appointment of a tribunal to enquire into the matter.

A brief history of this concern would be of some use to the members of this House. Of course, I know a little of it and it will, I think, be useful to the members. This concern is the only one of its kind in the State; there is no other concern even in the rest of India. We hold the monopoly. We have an adjunct to this, known as Silk Filatures. The other day my friend, Sri Mallaradhya mentioned something about the working of it and also suggested certain improvements to it. I have also referred to it in my Budget speech. My suggestion in this connection is to leave the whole thing to the Chairman who resigned and the Govern-

ment. When I asked him why should he not think of continuing, he definitely said that he did not want to be there as there was over-employment. But he never told me that he was dissatisfied in any other manner than what I narrated now. Hence I once again appeal to my Hon'ble friend Sri Puttaramiya to take back the resolution as this does not warrant the appointment of a tribunal as envisaged in it.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Mr. Speaker, it is with mixed feelings of regret and shall I say, dissatisfaction, that I rise to speak a few words on this resolution. I had the good fortune of being associated with this industrial concern as one of the Government Directors as far back as 1948–49 and I may therefore be presumed to have some detailed knowledge of the working of this great institution for which I devoted greater part of my time as Director. I think every one is agreed that it is an asset to the State that we have an industrial concern of this type functioning within the limits of Mysore State, and it should depend upon the combined energies and endeavours of every one of us whether it is on the Government side or on the non-official side that this industrial concern should be made to function satisfactorily to the lasting good of the State. Talking on this particular resolution, personalities apart, I cannot find any justification for the existence of two labour organizations within the same industrial concern. Whatever the reason; in so far as the Government which is the ruling party is concerned, they have failed to resolve the differences that existed between these two labour organisations. I must say that the blame is with the Government. If with the power behind them and with all the resources at their command, they cannot bring these two organisations together, one of it consisting of more than 2,000 and the other hardly 40 or 100, it means failure of the Government. It means failure of their capacity to function in an emergency. Larger interests of the industry have been absolutely ignored. This is again an allegation that we should make having regard to the facts before us. My friend Sri Narasimha Reddy said that because the Industrial Tribunal's decisions were not given effect to, that was the only circumstance which raised the issue of bringing the Employees' Union into existence. Imagine for a moment what would happen if in every industrial organisation, a few disgruntled workers are sent out and they seek the assistance of the labour tribunal or industrial tribunal and a decision is given by them and they are not given effect to; is there no legal remedy for those labourers to have the conditions of the award enforced in their favour? We are all aware that labour is a type of inflammable material. You have created a set of conditions in which industries have not gone on functioning satisfactorily. There are two cross purposes one working against the other. All that has a bearing on the functioning of the industrial concerns and naturally production will suffer. My friend Sri Venkaji Rao referred to the fact that the Chairman is a Government nominee and that Government holds 10 per cent of the shares and that directly or indirectly 90 per cent of the shareholders have acquiesced in the arrangement that Government has a predominant voice. I am afraid that position has got to be correctly interpreted. My friend is reading a little more meaning than what exactly is obvious on the surface. The Chairman is nominated. I beg to challenge that even in respect of the Sugar Factory, there should be a formal resolution by the Board accepting that particular person as the Chairman and that is the case even when the Chairman goes out.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—That is always there.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even in the present case there is nothing on record to show that the Chairman has said "I am going out because I am not satisfied"-because no I.A.S. Officer who has held office under Government will discredit the Government in any issue.

Mr. CHAIRMAN.—Even after retirement?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Surely. In fact, it is against human nature. No man with culture who has served the Government can act contrary to the

(SRI J. B. MALLARADHYA) intentions of the Government or contrary to the interests of the Government. After all, the Government and the people are one in a democracy. Today, if I am in the Opposition, it is merely because I want to make democracy a living reality. It is not because that I want simply to make reckless allegations against the Government. My intentions are very clear on this matter. What I want to tell my friend Sri Venkaji Rao is that the Government holding ten percent of shares cannot dictate terms to the 90 per cent of those people. Even in selecting the Chairman, the Government cannot force a Chairman. I know that at every stage, Directors who come from the Bombay territory were not agreeable to the nominee of the Government. Still, he was forced on them. I should like the Hon'ble Minister for Industries to give a categorical reply to the statement I have made. Even when the present Chairman was nominated, I am sure that was not accepted willingly. In fact, they have been forced to accept him. I know that some Directors have been actually persuaded to agree. I do not wish to make any comments on the particular Chairman who is now functioning. I know that there has been a transfer of shares, but the remaining Directors did not wholeheartedly accept even the present Chairman. My point in supporting this resolution is that the factory is in a very low state of development at present. The production has suffered and stocks have accumulated. We have not been able to do much and there has been a kind of bad feeling among the management on the one side and the labourers on the other, with the result that production has suffered. Who has created this situation? I personally feel that it is the Government that has created a difficult situation like this and it is only the interference of the Government at every stage that has complicated matters. The Government says that they have not interfered. We on this siae say that there has been Government interference. Who is to decide? Let an impartial body, a third party, decide the issue and if it is found that what we say is wrong, the matter ends there. It is not as if we want to make reckless allegations against anyone in particular, but the results are there. The production and the state of functioning have suffered. I understand that even the finished products are being sold at a price considerably less than the cost of production just to clear the stocks. Who has brought about this situation? It is a question of Government interference.

SRI H. K. VEERANNA GOWDH.—They have enchanced the prices of article by exactly double.

SRI C. M. POONACHA (Minister for Home Affairs and Industries).—All the products produced in the Spun Silk Mill are now fetching higher prices than they used to and they are definitely not being sold at less than the cost price.

SRI J. B. MALLARADHYA.—No doubt, today the ruling price is Rs. 25 as againt Rs. 18. In fact, the market conditions have improved.

MR. CHAIRMAN.—The whole working of this mill will not be relevant. In this all the mischief has come in because of the resignation of the Chairman. To that extent, the discussion will be relevant.

SRI J. B. MALLARADHYA.—It is not merely the resignation of the Chairman but also the removal of the Manager which will be relevant. He was the main spring of activity in that concern. The production has suffered by 50 per cent after the removal of the Chairman and the Manager.

MR. CHAIRMAN.—That is not the direct issue so far as the resolution is concerned.

SRI J. B. MALLARADHYA.—The point I am raising is that it is the interference by the Government.....

MR. CHAIRMAN.—It is the interference resulting in the resignation of the Charman that is relevant.

SRI J. B. MALLARADHYA.—I stand corrected. It was because of the indirect interference by the Government that the Chairman resigned. He did not have a free hand.

MR. CHAIRMAN.—How will the appointment of a committee solve this problem ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Chairman will get immunity and he will lend evidence. Why should he court trouble unnecessarily? He has kept quiet and sent his resignation. If an independent committee is appointed and he is put on oath, he will certainly come out with the truth. What will the Govrnment lose by setting up a body not necessarily under the chairmanship of the Chief Justice of the Mysore High Court? We want an independent impartial tribunal to go into this question and find out how far the affairs of this particular industry have suffered on account of Government interference which made it necessary for the Chairman to resign. It looks as if the Government wanted that particular Chairman to go in order to make room for another Chairman of their own colour and complexion. That is the impression left in the mind of the public. The Chairman who has resigned was a competent technical man who was the Director of Sericulture. Even today he is the Vice-President of the Indian Silk Board and his credentials are very high. You changed him and brought a non-technical man with the idea that he is an expert in administration and that he would handle labour. You asked him to resign and what is the type of man you have brought in his place? He is a man who is your nominee. What industrial aptitude or training has he got or what achievements in the industrial field has he to his credit? He might have been associated with some local body. Beyond that there is nothing which can be said in his favour.

Sri L. S. VENKAJI RAO (Basavangudi).—He is associated with very big mills in India.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Being associated with very big mills is one thing and being actually acquainted with the procedure and functions of an industry is quite a different matter. He will make an excellent Sales Manager. He can handle a lot of sales business. He is very good in securing commissions, in finding sales and in exploring markets. Therefore, I cannot understand how you can put him as the head of the organisation.

The Hon'ble Member Sri Venkaji Rao said that everything had been done to improve this mill during and after the time of Sri Tipperudraiah. I would only say that the Government has done a great lot even to sponsor this industrial concern. At every stage they have come to its rescue and have done a great deal for it. The public are grateful to the Government for that. Here is an instance where there were hard facts staring us in the face. Here was a man who worked in the industrial concern for 15 years continuously. He brought up this particular industrial concern to a very efficient condition and he has been unceremoniously sent away on some flimsy grounds and the labour which was working solidly behind him felt aggrieved. If the Government institute an inquiry into this matter, they will get at the truth as to the kind of feeling that exists among the 1,300 labourers. If the Government had used its good offices to bring the two labour organisations together. I would not have supported this resolution. I have a feeling that politics has entered into this matter. In regard to this matter there has been a complete failure of Governmental activity to set right the state of affairs both in regard to production and the relationship that should exist between labour and the management.

Before closing, one particular matter I want to tell the Government is that even now it is not too late. I have often times suggested that it would be better for the Government to sever their connection with such industrial concerns. The private sector can manage it wonderfully well. I do not think the Government should associate itself with such industrial concerns. Merely because they have subscribed 10 per cent of the share capital, it does not mean that they should involve themselves in the day-to-day administration of such industrial concerns.

It is true that the Government have subscribed for ten per cent of the share capital in the initial stages, and they have done everything to place it on a satisfactory basis. But why do they complicate matters at this stage with this kind of interference? I would say,

(SRI J. B. MALLARADHYA)

it is much better that Government may withdraw their share capital and allow the concern to function. . . .

SRI L. S. VENKAJI RAO.—Who will give the market value?

SRI J. B. MALLARADHYA.—I will undertake to give you the market value. I will find out a buyer within 24 hours to purchase your shares at market value on the terms to be agreed upon between us.

So, Sir, having said all this, I should like the Government to tell us, if in their view the industry is thriving very well, the reason for their interference. If they say, it is not doing well, I must definitely say that it is not one of those industries which will come under the Industrial policy resolution and therefore you will have to leave it to the private sector. Looked at from any point of view, it is abundantly clear that the Government has interfered and a very good case has been made out for enquiry by the highest judge of the highest body in the land; and in order to vindicate their stand, it is better that Government agrees very gracefully to setting up a tribunal to go into this affair.

*SRI T. MARIAPPA.—Sir, I would like to say a word with your permission. Mr. Speaker, I listened with rapt attention to the arguments advanced by the other side on the merits of this resolution. Sir, if I can be pardoned, I would only say that the Hon'ble Members have not properly read the resolution at all. They have been merely swayed by the fact that the Government must have interfered which has resulted in the resignation of the Chairman of a private limited company. Sir, it is good that they are very zealous in safeguarding the autonomy of the joint stock concerns. In fact, yesterday, Sir, while replying to the debate, I said that this House must set up some conventions in dealing with autonomous corporations. This is an autonomous corporation, in which Government have only 10 per cent shares. If there is gross mismanagement resulting in loss of Government money, then this House has a right to demand some investigation to be made. No such thing is alleged in the resolution. Sir, you will be pleased to know if you see the resolution as it is worded, that all these things are irrelevant. I was hesitating to use that expression. Now that I have heard the argument, I most respectfully say that the whole thing is irrelevant. May I read Sir?

> ". . . . to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills Ltd., Channapatna, resulting in the resignation of the Chairman of the Board of the Directors and all other relevant matters thereto."

To make out a case on the floor of this House, two things are very essential. The resolution must be properly worded and it must carry conviction. You must be able to support what you say by means of some evidence. In this resolution, the most fundamental thing is that the Chairman has resigned and that the resignation is due to interference by Government. These are the two essential things. Sir, a short notice question or a simple interpellation would have brought forth an answer whether he resigned and if so on what grounds. That point would have been made very clear. Sir, even assuming that on account of interference he has resigned, does it give any handle for you to table a resolution of this kind asking for an enquiry commission by a High Court Judge? You have no sense of proportion. You must kindly excuse me for saying that. It is not, even the ordinary judge, but you want the Chief Justice of the Mysore High Court to investigate into the question of resignation of the Chairman. Sir, perhaps the memory of the Chagla Commission was in the mind of Hon'ble Member Shri Puttaramiya and he simply dashed a resolution. If he had said that on account of Government interference, lakhs of rupees had been spent or misused, it was something. But now, you stand or fall by the wording of the resolution. My Hon'ble

friend Shri Mallaradhya,—I think he was a Director and he has got a lot of experience—because he was not able to find enough material within the wording of the Resolution, he went beyond it and said several things. Otherwise, he would have made out a first-class case.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You are a very good lawyer, Sir.

Sri T. MARIAPPA.—So, I beg of you to have some sense of proportion. Particularly, this House has got sovereign powers to deal with the Government. We are obliged to carry out your behests, but in giving your behests, you must be prompted by a high sense of duty and it must be very appropriate. Therefore, in this case, if you had said 'miscarriage of justice resulting in enormous loss of Government money', there would have been a modicum of justification for asking for an enquiry. Sir, it is further watered down when Sri Mallaradhya said, at least 'an ordinary simple enquiry . . . .'

Sri J. B. MALLARADHYA.—I said independent judicial enquiry.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, after taking all aspects of the resolution as it is worded, I feel it is out of order and all arguments advanced are highly irrelevant.

Sri V. S. PATIL.—Sir, on a point of order. The Hon'ble Speaker has admitted the particular resolution as it is worded. Is it proper on the part of any body in this House to say that it is improperly admitted?

Mr. CHAIRMAN.—What the Hon'ble Minister in charge said is not that the resolution is improperly admitted. The resolution as it is worded is irrelevant and out of order for making appointment of a commission consisting of the Chief Justice.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—Is it for discussion in this House?

Mr. CHAIRMAN.—'Out of Order' not for discussion of the subject in this House. But out of order for the appointment of a commission.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, it usually happens in this House that when a resolution is there, one tries to lug in all facts relevant and ir elevant and sundry matters to support the case Similarly I do not agree with Sri Narasimha Reddy at all. He need not have dragged in labour matters into this debate. If he had said, there is an occasion for ventilating his grievance, I would say, there is the general discussion on the Budget or you can have a separate resolution. Merely on labour matters to say, "you are interfering with industrial concerns."...

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Guilty conscience.

Sri T. MARIAPPA.—I am basing my observations only on the basis of the wording of the resolution. You cannot improve it here, and nobody has sent in amendments even. After all we are working a democratic institution. If you allow things to come in at random and at tangent, and bring in all irrelevant matter, what would happen to the value of the discussion? It would go down in my humble opinion. Therefore, I ask them to think over the resolution as it is, whether you can insist on the appointment of the commission consisting of the Chief Justice to enquire into the resignation of the Chairman. Suppose, Sir, even if Government had asked him to resign for purposes of argument,—I do not say on what grounds he has resigned; he was a nominated man, and I quietly ask him to resign and there can be no enquiry upon that. He may be the best friend of Sri Puttaramiya. That cannot be the subject matter of any enquiry.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That means interference.

Sri T. MARIAPPA—You may say hundred and one things. I would request, beg of my friends, to deal with this question as it appropriately merits. If the House so desires, you may have all the information. Should Government interfere in the case of appointment or resignation of the Chairman of a Joint Stock Company? When the House does not want us to interfere in the case of companies where we hold fifty-one per cent of the shares, does the House want us to interfere in the case of a Joint Stock Company in which we hold ten per cent of the shares? As Sri Mallaradhaya put it, there are princi-

(SRI T. MARIAPPA)

ples on which these companies work. We do not want to impose a decision on a majority of the members who are share-holders in the concern. Taking all aspects into consideration. the question of Government's interference is a figment of imagination of Sri Puttaramiya. By saying that he is not on firm ground. Let him come to *terra firma*. I therefore request you kindly to throw out this resolution purely on the ground of impropriety and irrelevancy. It is so small a matter that we cannot invoke the Chief Justice to deal with these ordinary things.

*Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I was very anxiously waiting for the disclosures to be made by the Hon'ble Minister. But this appears to be the case of very great lawyers who are very great in bad cases. The Hon'ble Minister has argued—shall I say or use the word camaflouge—camaflouging the whole situation; of course, he has not only not disclosed anything, but he has given a hint to the Hon'ble Minister for Industries not to give out anything. The Hon'ble Minister read out the resolution. I will also read out the resolution. I am also something of a lawyer.

"This Assembly is of the opinion that an Enquiry Commission consisting of the Chief Justice of the Mysore High Court be set up to investigate into the details regarding the interference....."

I am stressing the word 'interference'

"by the Government in the management of the Spun Silk Mills, Ltd., Channapatna, resulting....."

as a result of interference

"in the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto."

I should stress that 'interference' is more important and the resulting resignation is a secondary matter. What we are driving at is not the resignation of the Chairman at all, but the continuous and consistent interference of the Government for ulterior purposes. The resolution is very well worded and we are all driving at this one fact that the Government have consistently interfered in the working of the concern.

Sri L. S. VENKAJI RAO.—You have not proved that interference.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—That is for the House to decide; that the resolution is not admissible is not at all a relevant argument. In coming to the resolution proper, I should like to submit that there are some relevant vital factors in these labour matters. It is admitted that this industry is in the private sector, that the concern of the Government is only one-tenth and that nine parts are in the hands of private persons, and that in considering industries in the present time, you know that labour is a vital matter. We cannot set apart labour from an industry. Unless we satisfy labour, unless there is peace among the labourers, no industry will thrive.

Sri T. MARIAPPA.—The resolution says that we have consistently interfered with the labour matters. Labour is not the industry.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—You are managing the labour.....

Sri T. MARIAPPA.—You have quixotic notions for which I cannot help.

Mr. CHAIRMAN.—No arguments across the table please.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There was one union formerly.

(Interruption.)

One of the Hon'ble gentlemen on the opposite side went out of the Union. I do not want to deal at length with this question now. There were disputes. That labour union was split into two, I will mention only the barest details. There came into being two unions. The membership of the Union which sprang up later is not important. It is claimed that this Union has 100 or 150 roughly.....

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—When you are not in the know of facts, do not quote wrong figures.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Well, you please clarify as to the numbers of this Union.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—I am speaking about my Union. It is about 700 strong.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I challenge; I will withdraw this resolution if the strength is 700.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Anyhow, the Union was split into two. One was headed by Sri Kannan. He was a Socialist. He was the Chairman of one of the Unions. Subsequently difficulties continued. Both these Unions were trying to affiliate to the I.N.T.U.C. On that there is no difference of opinion. The latter is a part and parcel of Congress organisation. Is there any objection for these two Unions to be affiliated to one single Union? There should not have been any objection. But one of the Unions headed by Sri Kannan was opposed to the Congress party. The whole difficulty set in after the elections and after one of the groups began supporting the opposite party rather than the Congress.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—The second general elections were held in 1957. But this Union came into existence in 1955.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—This thing went on. I am referring to another fact. It is about Sri Shamsuddin who was the Manager. Compulsorily, he was made to get out.....

Sri C. M. POONACHA.—Not knowing the facts fully at least, you should not come to conclusions which are very wrong.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Anyhow he was almost pushed out of the job, if not dismissed, and I am subject to correction.

Sri C. M. POONACHA.—Be fair to the officer himself.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I have heard that Sri Thipperudriah was admittedly an honest officer from all accounts and he was appointed as Chairman. How long did he continue? For barely six months. During his tenure of office there was a lot of trouble in the Mills. I know it personally when once I was passing through Channapatna. On that very day. I was told that some of the workers had been manhandled and I learn that a number of persons have been chargesheeted, and that some of the cases are pending still. What is the difficulty now? Sri Thipperudriah has resigned. The reasons are mysterious. A retired officer who was reappointed would not ordinarily send in his resignation without very valid and compelling reasons. In this particular case we have the spectacle of a gentleman, of course whom I do not know personally, who was Ex-Mayor of this City has been appointed Chairman. From all accounts I have personally nothing against this person. Why should this getleman who had practically no experience of management of industrial concerns be thrust upon this industry? As my friend Sri Mallaradhya said, it is politics through and through, from beginning to end, which is playing havoc in driving this industry to the wall. Two things have to be borne in mind; Government have got one-tenth right in this industry and that they cannot push a person for being appointed as its Chairman; the other thing that has to be borne in mind is that they must be in control of the labour also. Politics and the future of the party in power has to be taken into consideration also. It is not only here but elsewhere too. In today's morning papers we have read the situation in Orissa. So it is power and power madness that is playing in this industry and in regard to everything else all over the country. Throughout the history of this industry you will find the interference of the Government and it is a sordid state of affairs. It is unjust to the labour, unjust to the industry and to the condition of the industry. Government must have the interest of the labour, must have the interest of the industry; both these things have to be taken into consideration. Now we have the spectacle of the Government or the party in power having the interest of their party only and nothing else. My friend the Finance Minister said that we have to produce evidence to that effect in this

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

House. I was astonished at the statement that this House is capable of receiving evidence in regard to the interference of the Government in the industry. It is not possible. It is only an independent body which can take evidence. We have got to make a *prima facie* case in regard to interference of the Government. Let them appoint a body if they want to cleanse themselves of this odium of interference in this industry and the resolution makes it abundantly clear that there is interference of Government. It is that that the resolution is aiming at and not at the resignation of Sri Thipperudriah. Of course we are not concerned which officer comes or goes. It is for him to resign from the job. Personally I am not very much concerned whether Sri Thipperudriah has resigned or not. We are merely concerned with the management and welfare of this industry and the welfare of the labour which goes along with it. We see all over the State the same highhanded treatment given to the labour, more especially the treatment that is given by the Government to the labour. That is the main thing that we are aiming at and we on this side have heard two Hon'ble Members—one the Finance Minister who said that he was very much attached and had something to do with this industry and the other as the Chairman or the President of the Labour Union. There is much more interest in it on the other side than it is to be found on this side of the House.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—It is a lawyer's argument.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I do not want to take the time of the House much more. This is a test case. Government should not stand on prestige in these matters. My friend has stated that the Chief Justice of the High Court should enquire into this matter. I have no objection if the Chief Justice is appointed. I have also no objection if a very independent judicial officer, if not the Chief Justice, is appointed to enquire into the matter. I do not want that the person should be made a culprit or to be put into the dock and a trial held. In the interest of the industry I request the Government not to fight shy of these things. It is not a matter of prestige; it is the welfare of the country of which you are such a great advocate. You are trying to establish a socialistic pattern of society. In a socialistic pattern of society you have to consider the interests of the industry as well as of the labour.

In the circumstances I give my wholehearted support to the resolution moved by my friend. I again request the Government not to fight shy in appointing a judicial officer to enquire into this matter.

Mr. CHAIRMAN.—Sri Veerappa.

Sri G. SIVAPPA (Chitradurga).—Government may reply.

Sri J. B. MALLARADHYA.—He may apply for closure.

Mr. CHAIRMAN.—I will not allow members to repeat the arguments.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarsipur).—While supporting the resolution, I wish to offer a few observations. I am surprised indeed to hear the Finance Minister say that the resolution itself is not maintainable inasmuch as it is not properly worded, as the ingredients for a resolution to be permitted are lacking. In this connection I want to draw the attention of the Finance Minister to rule 101 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly. It says:—

> "A member who wishes to move a resolution shall give notice, at least fifteen clear days before the commencement of the session at which he desires to move the resolution and shall together with the notice submit a copy of the resolution he wishes to move:
>
> Provided that no member shall, unless he has obtained the special permission of the Speaker, be permitted to send notice for one session of more than two resolutions:
>
> Provided further that the Speaker, in consultation with the Minister to whose department the

resolution relates, may allow it to be entered on the list of business with shorter notice and if he does so the resolution shall take precedence over the ballotted resolutions."

5 P.M.

In this connection, I repudiate the argument advanced by the Hon'ble Finance Minister that all the formalities to render the resolution maintainable are observed.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member need not enter into a discussion about it.

Sri Y. VEERAPPA.—The wording is quite clear. It is self-explanatory. As argued by my learned friend who spoke last, there are two ingredients embodied in this resolution, namely, interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills and the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto. By implication it means that the prosperity of the factory and of the labour is affected. Therefore, I do not think there is any force in the argument that the resolution itself is not properly worded and that it does not warrant the appointment of the Chief Justice of the Mysore High Court as a tribunal to go into the allegations embodied in this resolution. Therefore, my humble submission is that the resolution is quite all right and it does warrant the appointment of a High Court Judge to go into this question in order to find out whether justice or injustice has been done. Further, I cannot understand the policy of the Government. To say that after all it is a futile matter and that therefore it does not warrant the appointment of a High Court Judge, does not stand to reason especially when the Mover of the Resolution has made it quite clear that there is great injustice done to the labourers and there is disharmony existing among the labour. This has affected the very labour policy of the Government. Therefore, I cannot understand why this resolution cannot be taken up and the request sought for not complied with. The Government cannot say that they have no power to interfere with the formation of different labour organisations, etc., when they are providing funds for the appointment of Labour Officers and the establishment to control the labour movement. Therefore, my submission is that the resolution is quite all right and it is admissible and maintainable. It raises an issue which really warrants the appointment, if not of a High Court Judge, at least of an independent tribunal to go into the allegations and to arrive at the truth or otherwise of this matter. Therefore, my submission is that it has to be allowed and the tribunal has to be appointed.

Sri T. D. MARANNA (Magadi).—Sir, I rise to move the closure motion. "I move that the question be now put."

Mr. CHAIRMAN.—I am inclined to accept it because I feel that sufficient number of Hon'ble Members have taken part in it and I think there is nothing more to be said about it. I shall, therefore, put the motion to the House.

The question is:

"That the question be now put."

The motion was adopted.

Mr. CHAIRMAN.—I will now call upon the Hon'ble Mover of the resolution to reply.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—I think the Minister for Industries is to reply first and then I will have to reply.

Mr. CHAIRMAN.—The Hon'ble Member has to reply to the general debate first. That is the rule.

5 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದಮೇಲೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ, ಇದರಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು, ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ವೈರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಏನಾ ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ನರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅವರ ಒಂದು ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ನಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ನನಗೆ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ interest ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪ್ಪು ನೇರಳೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು labour ಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆಂದೇ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಏನಾ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾರ್ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಗನೈಜೇಷ್ಣ್ ಗೆ ಇವರ ಸಹಾಯವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಆರ್ಗನೈಜೇಷ್ಣ್ I.N.T.U.C. ಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದೂ ಸಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೈಸರ್ಗಜೇಷ್ಣ್. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಥವಾ ನಾನ್-ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎನ್ನುವ ಭೇದ ನನಗಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಾರದು, ಲೇಬರ್‌ಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ; ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ corruption ಇದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ interference ಇರುವುದು. ಸರ್ಕಾರದ interference ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗಿದ್ದವರು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಆಗಿರತಕ್ಕ ನಷ್ಟ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಆದದ್ದು. ಇದರಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. Judicial enquiry ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿರ್ಣಾಂಶ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಅವರಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆರ್ಗನೈಜೇಷ್ಣನ್ನಿಗೆ ಯಾರೋ ಹಣಕೊಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಅವರು ಬೇರೆ ತರಹದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆಂದು ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ observe ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗೆ personal ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. Corruption ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ corrupt ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಚೇರ್‌ಮನ್ corrupt ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ, ದಕ್ಷರಾದ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗಿದ್ದವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ interference ನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಷೇರ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳದು ಹೋಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಕೂಲಿಕಾರರು suffer ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉದಾರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಲು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಈ ರೆಸಲ್ಯೂಷ್ಣನ್ನನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿತಂದುದಲ್ಲ. ಮಿಲ್ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರೂ ಈ ರೆಸಲೂಷ್ಣನ್ನಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾದಂಥ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ತಂದ ಕಾಲದಿಂದ ಇದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವಂಥ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು, ಈ ತರಾವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಓದಿದಾಗ, ನಾನು ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳಿನಷ್ಟಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಎತ್ತುವ ಕಾರಣದಿಂದ ತಂದಹಾಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಮಾನ್ಯ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಆಪಾದಿಸಿದರು. ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಎಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ನಾನು ಕಂಡಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರೇ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನೈಜೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಬೀರಿದ್ದು ವ್ಯಸನಕರ. ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕಾರಣಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅಪಾದನೆ ಹೊರಿಸಿ ಒಂದು ತರಾವನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮನವರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಅನಂತರ ಮಾತನಾಡಿದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯರ್ಜ್‌ಗಳಿಗೆ ಇರುವ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳೂ ಯಾವುದೋ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು; ಅದನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಣೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿ, ಒಂದರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪಿನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡವಿದ್ದು ಅದು ದಕ್ಷರಾದಂಥ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೂ, ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಒಡ್ಡಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಂಠಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಕೆಲವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಪನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಮೊದಲು 1938ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ, ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಕಸಬು ಇರಬೇಕೆಂದು. ಅದರ ಬೈ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ ಆದ ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೆ ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೂಲು ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಲಾಭ ಬರದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲ ದೊರಕಲೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ನ್ಪನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನ ರೇಷ್ಮೆ

ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಸಹಾಯ ನೀಡಿತು. ಅದರಿಂದ ಚರಕಾ ರೀಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಿತು. ಯುದ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯಿತು. ಅನಂತರ ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ಟ್‌ಗೆ ಬೆಲೆ ಪರರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಏರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು, ಆಗ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಿಲ್ಕ್ ವೇಸ್ಟನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆಯಿಂದಲ್ಲ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತೊಡಕನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾದುದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಸಾಲ ಇದೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The price of spun silk between the years 1940 to 1951 was round about 2 to 3 rupees and it was not until 1951 that it became remunerative. May I ask what the Government did during the years 1940 to 1951 ? to stabilise the price of spun silk and what is it that they did to resuscitate the industry. They did not even give a subsidy. Government did precious little during these ten years. It is on record.

Sri C. M. POONACHA.—It may be within the knowledge of my Hon'ble friend who was very closely associated with the general working of the Industries Department and perhaps with this industry in particular.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ಈ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತು. ಆ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲದಿಂದಲೇ ಅದು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ದುಸ್ತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಲ ಒದಗಿಸಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಂಥಾದ್ದು ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಈ ಮಿಲ್ಲು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಎರಡೂ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸ್ಪೆಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಇದರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ತೊಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಿದೆ, ಎರಡು ಯೂನಿಯರ್ಜಿಗಳಿವೆ, ಇದರಿಂದ ತಿಕ್ಕಾಟ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಯೂನಿಯರ್ಜಿಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಯೂನಿಯರ್ಜಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ? ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪದ ಆಪಾದನೆ ಬಂದಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ; ಆದರೆ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದದ್ದೇ ಆದರೆ, ಇಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಯೂನಿಯರ್ಜಿ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ! ಇಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಯೂನಿಯರ್ಜಿಗಳಿವೆ, ಒಂದೊಂದು ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದೇ ಯೂನಿಯರ್ಜಿ ಎನ್ನುವ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯರ್ಜಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯರ್ಜಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಯೂನಿಯರ್ಜಿ ಇರಬೇಕು, ಸಾಮರಸ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಆ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಯೂನಿಯರ್ಜಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ interference ನಿಂದ ಎರಡಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೂರನೆಯದು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ Articles of Association ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೊಳಪಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಅಥವಾ ಚೇರ್ಮನ್ನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಚೇರ್ಮರ್ಜಿ ನೇಮಕವಾದ ಮೇಲೆ ಅದು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ರ್ಯಾಟಿಫೈ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ರಾಗಿ ನೇಮಿಸುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಹೊರಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶಂಪಾದ್ರೀರವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. . . .

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಡಿಸ್‌ಮಿಸರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ.—ಆಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು, It is never in fairness to the particular gentleman. ಅವರು ಸೆರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಇಲಾಖೆಯ ನಿವೃತ್ತ ಡೈರೆಕ್ಟರೆಂಬುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚೇರ್ಮರ್ಜಿ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವವರು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸೆರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಪೈಸ್ ಚೇರ್ಮರ್ಜಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಶ್ಮೀರ ಮತ್ತು ಬೀಹಾರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ರೇಷ್ಮೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ)

ಅವರು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಕೆಲಸದ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ, ತಪ್ಪಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುವು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಸ್ಪೆಷಿಲ್ಸ್ ಮಿಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂದಿದ್ದರೂ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಶಂಷುದ್ದೀನ್ ಅವರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟೆವು. ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ನಭೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮಂಡ್ಯದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು ಮತ್ತು ಪಾಂಡವಪುರದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡೂ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದರಿಂದ ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹೊರಬಹುದೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ಶಂಷುದ್ದೀನ್ ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಗಳ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. . . . .

Sri J. B. MALLARADHYA.—Before Sri Shamsuddin wanted to be relieved of his duties, the Government should realise that they deputed the Anti-Corruption and Efficiency Audit Officer to make enquiries and this was the immediate cause for Sri Shamsuddin to resign. I should like to have a clarification. Can the Government depute their Anti-Corruption Officer to enquire into the affairs of a Joint Stock Company ? If you send the Efficiency Audit Officer to make enquiries no private concern will flourish. Under what provision of law has Government sent their Anti-Corruption Officer to enquire into an industrial concern, I should like to know.

Sri C. M. POONACHA.—I am thankful for the interference. I was about to come to the same point. I am coming to the point presently.

ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ಮಂಡ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಚೇರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವಪುರದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರೀ ಶಂಷುದ್ದೀನ್‌ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದರೂ ಈ ಸ್ಪೆಷಿಲ್ಸ್ ಮಿಲ್ಲಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವು. ಅವರೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎರಡು ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯರ್‌ಗಳಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತನಿಖೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಲಿಲ್ಲ. Articles of Association 159ನೆಯ ಪ್ರಕರಣದ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆಡಿಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಡಿಟರೇ ವಿನಾ ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಕೂಡ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆವು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಸಾಲಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಸಾಲಗಳ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು; ಅನಂತರ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ legal difficulty ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಈಗ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ಮೇರೆ 159ನೆಯ ಪ್ರಕರಣದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಡಿಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಅದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Article 159 of the Articles of Association of the Silk Mills reads :

> "The Government of Mysore may once a year or oftener as they think fit, appoint an auditor called the Government Auditor to audit the accounts of the Company.
>
> The Government Auditor shall have inspection of all the books of account and vouchers of the Company for the purpose of his audit and also such minutes of the Directors as may relate to such account and the Government Auditor may in relation thereto examine the Directors or other officers of the Comany.
>
> The appointment of a Government Auditor shall not involve any additional cost to the Company."

Sri J. B. MALLARADHYA.—Was Sri Mundkur an officer of Efficiency Audit or Anti-Corruption ?

Sri C. M. POONACHA.—He was called as Special Officer, Efficiency Audit and Anti-Corruption. He went into these things and we have his report which has been forwarded to the Directors for their comments.

Sri J. B. MALLARADHYA.—May I know whether the Managing Director brought to the notice of the Minister for Industries that the action of the Government in deputing an officer was not regular ? Was no resentment expressed ?

Sri C. M. POONACHA.—No. In all fairness I must say that the Chairman welcomed the idea and he co-operated with the whole process of audit and no kind of resentment was at any time expressed of which I am aware. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಡಿಟರ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ ಎಷ್ಟೋ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ. This is not the only one of its kind. ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ತೊಂದರೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY (Chiknaikanhally).—Sri A. V. Narasimha Reddy was pleased to state that whatever award has been given by the tribunal was not being enforced by the management. Government could have directed the management to enforce it.

Sri C. M. POONACHA.—I am not very well acquainted with the details of those tribunals, or their awards. It is entirely with the management and it is a private limited company and if the award was not given effect to it was up to the Labour Unions to seek enforcement through proper provisions of law. 1952ನೆಯ ಇಸವಿ ನವಂಬರ್ ತಾರೀಖು 11ರಲ್ಲಿ ಮಂಡ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಚೇರ್ಮನ್ ಪದವಿಗೂ, ಮೈಸೂರು ಸ್ಪಿನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಚೇರ್ಮನ್ ಪದವಿಗೂ ಕೂಡ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯನವರು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, " ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು " ಎಂದು ಅವರೇ ಬರೆದರು. ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಲಚ್ಚಿನುತ್ತೇನೆ :

" To

The Secretary,
Industries and Commerce,
Vidhana Soudha.

Sir,

Due to domestic and personal reasons I beg to tender my resignation to the Chairmanship of the Mysore Sugar Co., Ltd., and that of the Spun Silk Mills, Ltd. I humbly request that my resignation may kindly be accepted with immediate effect. I further suggest that the Director of Agriculture and the Director of Sericulture who are respectively Government Directors of these two companies may be requested to take charge of the said companies. I submit my grateful thanks to our benign Government for having given me an opportunity to serve these companies. For the purpose of record and correspondence I enclose two separate resignation letters.

(Sd.), K. THIPPERUDRIAH. "

This is actually his letter of resignation.

ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಚೇರ್ಮನ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ಸಮಯದವರೆಗೂ 2–2½ ತಿಂಗಳು ಅವರನ್ನೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರೇ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ತಕ್ಷಣ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಲ್ಲಗೆ ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಹಿಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಮಯದವರೆಗೂ ಕೂಡ ಅವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವಂಥಾ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಅನಂತರ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಏನೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸ ಚೇರ್‌ಮನ್‌ರ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪನ್ನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲರುವಂಥ ಮಜದೂರರ ಎರಡು ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಘರ್ಷಣೆ ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನು

(SRI C. M. POONACHA)

ವುದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೇ. ಆದರೆ ಕ್ರಮಬಾಗಿ ಆದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 1952ನೆಯ ಏಪ್ರಲ್‌ನಲ್ಲಿ:—

In April 1952 the Company approached the Industrial Finance Corporation for a loan of Rs. 30 lakhs which was subsequently revised to Rs. 15 lakhs. The Company wanted the Central Silk Board to recommend their application to the Industrial Finance Corporation; but the Central Silk Board was of the opinion that this did not come under their purview. Ultimately the application was turned down by the I.F.C. on the following grounds:

(1) The mill machinery was very old.

(2) The Bank of Mysore, Ltd., has got the first charge on the fixed assets.

(3) The inadequacy of the working capital leading to the closure of the mill in March 1952.

(4) Accumulated losses of about 4·61 lakhs.

(5) The written down value of the fixed assets as on 31st March 1953 was only 13·59.

I want to give a brief resume.

In February 1953 Sri Goculdas Tulsidas and Sri K. G. Venkataswami Naidu agreed to give a loan of about Rs. 12 lakhs for the discharge of the mills' liabilities on condition that the financiers be allowed to supply the raw materials and also take all the finished goods and pay the mills their manufacturing charges with a reasonable margin of profits. This arrangement did not materialise. I am not going to the merits of the case. I am only trying to indicate in what state the Company was functioning as far back as 1950 andonwards.

In March 1954 the mills approached the Mysore Government for a loan of Rs. 14 lakhs under the State Aid to Industries Act of 1951. This also did not materialise.

In March 1955 the mills offered to Mysore Government to hand over the assets and liabilities on payment of a reasonable return to the shareholders at say Rs. 7–8 0 per share. This proposal was not approved by that Government.

In July 1955 the mills approached the Central Silk Board for a loan of Rs. 23 lakhs of which Rs. 15 lakhs were to be utilised for repayment of liabilities, Rs. 5 lakhs for working capital and Rs. 3 lakhs for replacement of machinery and parts. This also did not materialise.

In July 1957 the Company approached the Government of Mysore with a proposal for obtaining Rs. 25 lakhs through the Central Silk Board, the loan being guaranteed by the State Government. Out of the amount of Rs. 25 lakhs Rs. 8 lakhs was required for rehabilitation of the machinery, Rs. 10 lakhs for reduction of existing liabilities and Rs. 5 lakhs for working capital. The matter was considered by the Mysore Government and they have expressed that until the present position improves and profits are earned, it would be difficult to obtain further funds for expansion.

ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಹಾಕಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಈ ಕಂಪೆನಿಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಬರಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. I.F.C.ಗೆ ಬರೆದೆವು, ಅವರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ:—

"This Mill is passing through a difficult period."

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಾಭದಾಯಕವಾದಂಥ ಪ್ರಗತಿ ಪೂರ್ಣವಾದಂಥ ಕೆಲಸಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಪಕ್ಷ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೆಷಿನರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇವೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆದ ವಿಷಯ. ಹಣದ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಪ್ರಕಾರ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ, ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ಕಾಸ್ಟ್ ಅಕೌಂಟಿಂಗ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ಸ್ ಇರುವ ಸರ್ವೆ ಟೀಮ್ ಬಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗವನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಮೆನೆಜ್

ಮೆಂಟ್, ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್, ಸೇಲ್ಸ್ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಎಮರ್ಜೆ ಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಪನಿಯವರಿಗೂ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಮರ್ಜೆ ಮಾಡಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲು ಉದ್ದೇಶಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಷಯ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇರ ತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಏನು, ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೀಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಈ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿಯಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಂಪನಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ರವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಕಾರ interference ಮಾಡಿದೆ, ಆಗ ಬಾರದಂಥ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಕಳೆದ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಡಿಗಮಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ.

February	...	10,800 Lbs.
March	...	12,400 ,,
April	...	25,200 ,,

Sri J. B. MALLARADHYA.—What about the figures of the corresponding period of the previous year, Sir.

Sri C. M. POONACHA.—They are very depressing indeed.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Because it refers to accumulated stocks. We should like to have the figures.

Sri C. M. POONACHA.—So far as I am concerned, I attempted to collect figures; that was the very reason I was a bit late when we resumed after recess. I was just trying to contact the office on the phone and I tried to get some figures. Immediately I heard Sri Mallaradhya saying that production levels were falling down, I wanted to check up and I have got these figures to show that it is maintaining steady progress.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The actual quantity available for de-gumming must have reference to the quantity that was there for de-gumming. What was the actual quantity that had to be de-gummed and what is the precentage so de-gummed that is the point for determination.

Sri C. M. POONACHA.—This relates to the months of December, January, February. We had a total quantity of 37,000 lbs. during December.

38,000 lbs. during January
62,000 lbs. during February

These figures would speak for themselves.

Coming to the Pressing Department: figures of production during the months:

February	...	9,850
March		7,954
April	...	18,890
Silk production:		
February	...	2,129
March	...	2,278
April	...	5,047

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದಂಥ ಮಾಲನ್ನು ಕಡಿಮೆ ದರಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ under sale ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ದೊರಕುತ್ತಿದೆ. Cost of production ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸಲು ನಾನು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯವಹಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಕ್ರೋಮ್ ಟ್ಯಾನಿಂಗ್: ಇದು ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತ್ತು. ವ್ಯಾಪಾರವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಯಾವದೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದುರ್ಘಟನೆ ಕಷ್ಟಕಾಲ ಬರುವಂಥಾದ್ದು ಸಹಜ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಆರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಸರಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ತೊಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ಟೀಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಚ್ಯುತಿ ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿಕೂಡ ಹೋಗಲಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ

(SRI C. M. POONACHA)

ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿಯ ಮೆಷಿನರಿ ನುಧಾರಣೆ ಮಾಡದೆ ಯಾವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳು ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟು ಓದಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲರುವ ಸ್ಪಿಂಡಲ್ಸ್ ಬಹಳ ಹಳೆಯವಿದ್ದು ಯಶಸ್ವವು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ತಜ್ಞರು ಬಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 20-25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಹಾಯ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಜದೂರರೂ ಸಹ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೊಟ್ಟು, ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕರಣ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಂಟು ಮಾಡಿ, ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಂದ ವಿಚಾರಣೆ ಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಮಾತು ಗುಬ್ಬಿಯಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವಹಾಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕೃತ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN.—I will put the motion to the House.

The resolution is :

"This Assembly is of the opinion that an Enquiry Commission consisting of the Chief Justice of the Mysore High Court be set up to investigate into the details regarding the interference by the Government in the management of the Spun Silk Mills Ltd., Channapatna, resulting in the resignation of the Chairman of the Board of Directors and all other matters relevant thereto."

The motion was negatived.

Mr. CHAIRMAN.—The next resolution stands in the name of Shri N. Rachiah. He may move it.

HON'BLE MEMBERS.—We may take it up tomorrow, Sir.

Mr. CHAIRMAN.—If the House so desires, I will say that the House will now stand adjourned till 1 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Fifty Minutes past Five of the Clock to meet at One of the Clock on Wednesday, the 30th April 1958.

Karnataka State Archives
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾ. ಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
(B) 4777
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No.....
ದಿನಾಂಕ Date.....

WD 1021—GPB—900—23-10-58